

Duchovid.

Pro Pok. Záp. píše J. V. Čapek.

Pokračování.

Vypálení děla vedle Smrčiny, vložilo by jím více otřáslu než duchové sdělení synovcovi. Nejprve se mu zalil obličej krví a po té zbledl. Otel před sebou stál pravici a zase nazpět levici. Pozdvihl sklenici k ústům a opět ji postavil, aniž rty ovlážil. Konečně ze sebe vypravil tenkým, úpěnlivým hlasem:

“Což je všecko platno, já dal Frantíkovi slovo.”

“Dal ste mu slovo, že Boženku mocí přinutíte, aby si ho vzala? Dal ste mu slovo, že ji k vůli němu učinite do smrti nešťastnou?”

“Ne, ne, co pak ti napadá! Vždyť nemám než ji jedinou. Jakž bych ji mohl násilím do neštěstí vehánět? Ona má svobodnou vůli si to rozmyslit, jak jí bude líto. Já jen mu dal slovo, že souhlasím, aby si ji vzala a že ho uznám za budoucího zetě.”

“Zcela v pořádku, strýče. Frantík má vaše slovo a Bfenek bude mít vaši Boženku — to bude správné rozdělení.”

“Prokope, ty nemluvíš právnický. Já proti Bfenkovi nemám nejmenší námitky. Naopak, uvážím-li všechny okolnosti a má-li ho moje dítě rádo, jak pravíš, dal bych mu přednost — ale já ho přeci nemohu uznat, když jsem dal slovo Frantíkovi. Což pak nepochopuješ?”

“I pochopuju výborně. Vždyť jsem právě proto študoval na advokáta, abych podobné zápletky pochopoval a je rozpletati dovedl. Což byste říkal, kdyby si ku příkladu Boženka vzala Bfenka bez vašeho vědomí a schválení?”

Starosta chvíli přemýšlil a po té odpovídal zkomouceně:

“Kdyby se jí zdálo, že se nemůže jinak státi šťastnou, s pánem bohem. Jáť bych jí byl hotov odustit a matka bezpochyby se mnou. Nemáme jen ji jedinou. Ale položila by mi kámeň na srdce a ten by mne tížil až do smrti. Lidi by o mně mluvili, že jsem dal slovo jednomu a dceru druhému.”

Stará kroutí povážlivě hlavou. Zde přišel neomylně na uzol.

“Nu, nedělejte pohřební řeči, strýče. K takovým koncům sotva dojde. Já pouze uvedl zmíněnou možnost, co jeden případ rozlučím. Máme ještě jinou cestu, mnohem bezpečnější — ba jistou. Než-li uplyne den a noc, bude Frantík rád propustíte-li vy ho ze světa. Více vyzradit nesmím.”

“Já propustit jeho? S tou největší ochotou! Ještě pár bot bych mu koupil, co si chůzí do jeho dvora ubrousil. Toť by bylo opravdové štěstí!”

“Sláva vám strýče. Taková řeč se mi líbí. Tedy odložte ježíšmariánský výraz a nasadte obličej, jaký přísluší na pořádného člověka po šesté plzeňského.”

“Ze mně se na mou duši při tvé zprávě plzeňská pára vykoufala, iko bych byl ani nelzí!”

“Začněte tedy zase od prvnícky a objednejte oběd. Náš plán vyžaduje, abychom se zdrželi v městě až do večera a dobrý oběd nám pomůže čas ukrátit a dodá nám zároveň posily a páry.”

Duchovid uzří Hroma podruhé.

Trh se skončil ku všeobecné spokojenosti našich známých, vyjma Frantíka. Pokusil se koupit Boženku prstýnek a ona rozhodně odmítla. Stejně pochopil s návrhem hedvábného šátku. Z furie si koupil porculánku s višňovým troubelem a hned ji zkoušel a si uškodil na vypaditosti. Koufení mu neslušelo. Málo hudebníků

umí pěkně hrát na housle a ještě méně kufáků umí pěkně kouřit z dýmky — zvláště mladých! Přijírají na odstaveňáčky s cumsem.

Boženka ostatně neodešla s prázdňem. Otec k ní byl neobyčejně laskavým, až něžným. Když se k němu přiblížila buď jí poklepal na rameno neb pohladil tvář. Zmínala se o zahálení polohedvábné látky s jemnými modrými a bílými proužky a Smrčina beze všeho pokynul ženě, aby jí koupila. Ona k tomu za sebe vybrala letní, šňůrkovanou jupku a slaměný klobouček ověšený pomněnkami. Několik podružských děvčat z Bílkova pracuje v továrně v městě a ty zavedly slaměné kloboučky, které by zasluhovaly všeobecného rozšíření na venkově. Jsouť lehčí, zdravější a zdobnější než pleny a pestrobarevné vlněné a hedvábné šátky.

A po rodičích se vytyčil s presentem — Prokop. S velikou (plzeňskou!) velebností vydobyl z poprsní kapsy červené pouzdro a podáváje ho Božence, prohlásil: “Tuhle jsem ti přinesl něco z Prahy na památku.”

V pouzdru byly granátové korále, se zlatou sponkou a bombátkem, též granáty okrášleným, jak jen čeští zlatníci dovedou.

Boženka zářila. Věděla hned, kdo korálky koupil a obratným zrostředkováním umožnil, že je u přítomnosti rodičů a uznaného jimi ženicha směle přijmouti a veřejně nositi mohla.

Smrčina, jehož zrak důvěrným sdělením synovcem byl zbystřen, prohlédl zamilovaný úskok a potulně se usmál:

“Jáťku, Prokope. Ten present se jaksi nesrovnává s pražskými bandúry, kterými si paragafy zakusoval.”

Bfenek byl neméně spokojeným. Otec i matka jeho vyvolené s ním jednali velice laskavě, hlavně otec. Připisoval to blahodárným účinkům plzeňského a oplácel všemožnou dvorností a úslužností.

Zatím se přiblížil večer a celá společnost se zdvihla k domovu. Prokop se uchytil Frantíka a utvořil s ním předvoj výpravy, vykládaje mu o ruské a indické pšenicích, o čínském čaji, americké uzenině, kubánském tabáku a jiných výrobcích světových.

Za nimi se brala matka s dcerou a Bfenek se starostou uzavírali průvod.

Mluvili spolu žase o hospodaření v Bílkově a Bfenek se v průběhu rozhovoru zmínil, že následkem přikoupení polnosti bude musit přikoupit jednu kobylu. Smrčina k tomu podotkl, že je nucen jednu odprodat k vůli získání místa pro hřebec a dvě hřibata a že by třeba spolu mohli obchod uzavřít, čehož se Bfenek dychtivě uchopil a slíbil, že se nazejtří přijde k Smrčinovým podívat a záležitost onu dojednat.

Z ohledu na ženskou, šlo se volným krokem a na polovic cesty je dohonil Roubík a souseď jeho Potápka. Bfenek ve vojenských manévrech vycvičený, ustoupil slušně starším souseďm a vtrhl do středu armády, mezi matku a dceru.

Utkať matku do znaleckého pojednání o pražském majoliku a jiném kuchyňském nádobí z porculánu, skla, kamene a hlíny. Zabránil v rozmluvu — mimoděk — několikrát zavádl rukou o ruku Boženčinu a naposled — měsíček, starý přítel zamilovaných měl v kalendáři vycházku až po jednácté a panovalo tudíž bezpečně šero — ji uchořil a podržel. Dozrávajcí obilí se chvilkami rozšumělo povzdechtem večerního vánku. Cikády a cvrčkové cvrčkali, hvězdičky se třpytily. Byl rozkošný večer, byl lásky čas!

Blížili se ku Kašparovic lesíku. Po jeho straně prokmitala již ka-

hánky osvětlená okna Bílkova. Frantík sebou pojednou trhl a porculánka s višňovým troubelem div mu ze zubů nevypadla. Zpozorovalť též záři v lesíku.

Prokop ho právě seznamoval s historií kávy, která roste divoce v Africe, v kraji Kaiffa a v Arabii, kdež kávový keř se zove koffi. Vykládal mu, že ji v Turecku nazývají kávě, z čehož nejspíše povstala slovenská káva — že Java-káva pochází z ostrovů jiho-asijských a Rio-káva z jižní Ameriky.

“Tam sou zas!” náhle vyhrklo z Frantíka a on se křečovitě chápě rukávu Prokopova.

“Kde je kde?” zastavuje se Prokop, tváře se udiveným.

“Hrom a Luciper — támhle” — koktá tetelcí se Duchovid.

Stáli přímo naproti lesíku. Sotva padesát kroků od cesty, v okrouhlém výseku, hořela hromada chrastí. Kolem ohně jevílo se šest osob zdivočelého rázu: Hranatý muž s tmavým rozčuchaným plnovousem a vlasem, s opotřebeným širákem na hlavě. Naproti němu jiný muž, vyhublý, černooký, s kníry a kozí bradou, pod zbledlým kastorem. Rozšouřoval oheň dlouhým klackem a dýmal z krátké jalovčovy s ohněm o závod. Vedle něho žena, již rozpuštěné, hřívovité vlasy visely v kotoučích přes obličej a odhalená ramena. Tři nečesané, polonahé děti skotačily kolem ohně a házely po sobě hořícími oharky.

S Frantíkovou krátkozrakostí a bojácností nebylo věru mnoho obrazovnosti zapotřebí, stvořit z lesního skupení výjev z podsvětí.

Průvod ostatní zatím dorazil k stanovšimu předvoji.

“Frantík zase vidí v lesíku Hroma a Lucipera,” vysvětluje Prokop hlasitě.

“Což vy je nevidíte? Támle sou všichni, zrovna jako ponejprv —”

“Ticho, vy čertci!” houkne v lesíku zarostlý muž na skotačící otrhánky — “nebo do vás bacím.”

“Oho, pane Hrome, pomalu s tou flintou — to jsou moje samostatlé děti,” namítá hubený, hlasem klarinetovým a pohrozuje zarostlému doutnajícím šouradlem.

“Pošli je tedy do pekla na kutě, kmotře Lucipere, ať mne nezlobí, sic ti bouchnu do familie!”

“Bouchni zase raděj do seľské stodoly, té se treťš snáž!” posmívá se kozobrádek.

“Dej mi pokoj se stodolama přede žněma;” zahučí obrostlý — “to je moc peť a málo masa. Já namísto toho bouchnu do toho mizery, co mne prozradil a pomstu mou zkazil.”

Celá tlupa kolem ohně po těch slovech vypukla v pronikavý chchtot, až se po lesíku ozvěna probudila.

To bylo přespříliš pro zděšeného Frantíka. Vytrhl se Prokopovi a jako splašená kobyla pádil k Bílkovu, jen se mu od podkovek jiskřilo.

Prokop se div smíchem nepřetrhl a ostatní mu ze všech sil napomahali.

“Hej tam, vy zubykanti, zajděte nás navštívít,” huláká Frantíkův Hrom z lesa na jarmarečnický — “zabloudilo nám někouik slepic do pytle a paní Lucipera stroj hostinu. Pojďte nám pomoct, máte-li apetyť.”

“Jáťku, strýče” ujímá se slova Prokop, — “mně se zdá, že jsme tady přišli na stopu historii o bílkovském hromu. Jakožto hlava obce, je vaší povinností, věc tu důkladně vyšetřit —

Pojďte všichni touto cestou, tudy krásný houby rostou.”

Nežli bylo vyšetřováno, Hzené Prokopem co zkoušeným “jurisutrusque”, v prostředku, počali k lesíku dorážet Duchovidem pobouřením Bílkovaně, aby vypátrali,

bude-li rarášek odnášet jejich rychtáře a souseďy pěšky, neb v ohnivém, sirou a paškálem zapáchajícím voze. Za několik minut rozšířil se sběh na četný tábor lidu a pimprlák Lucimbera, vida vhodnou příležitost, vyskočil na pařez podříznuté sosnice, zatahl se několikrát za kozí bradu k vůli spořádaní myšlenek a smeknuv rozbitý kastor provolal svým klarinetovým hlasem:

“Pánové a dámy obojího pohlaví! Dovoluji si Vašnostem s nejponiženější úctou oznámiti, že sem nedávno srazil svou divadelní společnost s nově malovanými a ošacenými figurkami, s divadelní společností tady přítomného a Vám chvalně povědomého spolumělce a divadelního direktora Jeremiáše Hromady, následkem čehož máme dvě plny truhly králů a královen, rytířů, čarodějnůk, duchů a jiného personálu, spolu s dvouma nejžertovnějšíma pimprlatama, který ani nebožtk nemůže poslouchat bez popukání.

Pánové a dámy obojího pohlaví! Naše sražená divadelní společnost právě obdržela od slavných, císařského královského, purkmistrovského úřadu slavný obce Bílkova vlastnoruční povolení k odbývání velkých hry, čili táturmu, v kterýchto vystoupí většina našich figurek ve svatečném kvadrobě. Bude se provozovat hra ze skutečného života a přísně dle pravdy zkomponyovaná. A budou v ní obě pimprlata přestrojená za Hroma a Lucipera a budou mít a s nimi celý slavný publikum pekelnou švandu s jistým Kašparem Homolkou, kdežto on má z nich strach, že ho do smrti zabijou a potom za živa do pekla odnesou. Takováto náhoda se nepřihodí, až zase asi za milion roků a jelikož asi málo kdo z nás se toho dočká, doufáme oba se spoludirektorem Hromadou, že se kde kdo přijde na to podívat, k čemuž sou všichni uctivě pozvání.”

(Pokrač. bud.)

Rev. E. Edwards, pastor anglického habtistského kostela v Minersville, Pa., když trpěl revmatismem, bylo mu raděno zkousti Chamberlainův Pain Balm. Praví: “Několikeré použití tohoto linimentu prokázalo mi velkou službu. Přemohlo otěkání a zmírnilo bolest. Kdyby některý trpěl chtlé získati úlevy použitím Pain Balm, těšilo by mne.” Na prodej u všech lékárníků.

“Alpha De-Laval”

odstředivky smetany

De Laval Alpha Baby odstředivky smetany byly prvními, vždy nejlepšími a nejlacinějšími. Jsou zaručeny, že jsou lepšími, nežli všechny imitace a padělky. Schváleny všemi úřady a úřadními. Více než 125,000 lidí v užívání. Prodá se v jich desítkách tolik jako ostatních dohromady. Všechny druhy a velikosti \$50 do \$225. — Ušetří \$5 až \$10 na jedné krávé ročně více nežli usazováním mléka a o \$3 až \$5 na krávé víc než odstředivkou naše nápodobující. Zapište si o nový “Baby” neb “Baby” Separator katalog č. 288, obsahující holnost praktických pokynů mlékařských. Th-94-6m THE DE LAVAL SEPARATOR CO. Randolph & Canal St. | 74 Cortlandt Street Chicago. New York.

NAVŠTÍVÍTE OMAHU?

Ještě ano, nezapomeňte se zastavit ve skvostném nezářizném hostinci a hotelu

J. ONDRÁČKA

v čísle 1232 jižní 13. ulice.

Mimo výtečné liboviny a doutníky obdržíte tu veškeré pohodlí, jako v každém hotelu první třídy. Jídla připravována jsou dle způsobu českého i amerického. Hostům z venkova věnuje zvláštní pozornost a podobného pohodlí jako u “Johna”, neuvádím nikde

Iovská hospodářská kolej.

Jeden školní běh. Jednorozční běh. Dvouletní běh. Čtyřletní běh v hospodářství a mlékařství

Počátek běhů: 22. února 1898. 19. července 1898.

Vyučování zdarma. Dopíšte si o ilustrovaný katalog. Adresujte: C. F. Curtis, Ames, Ia. 424-3m.

Adresář spolků

Česko-Slov. Dělnické Podpor. Jednoty

pro severozápadní státy: Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a obě Dakoty.

Hlavní Jednota v Montgomery, Minn.

odbyvá své schůze každou 4. sobotu v měsíci v síni F. V. Stařka o 8. h. večer. Velkopředseda V. J. Factor. Velkotajemník Fr. Míxa. Velkoučteník Jos. E. Sokol. Velkopokladník Jos. Maruška.

Č. I. v Montgomery, Minn.

odbyvá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci. Předseda Fr. K. Staněk. Tajemník Fr. Míxa. Účteník Jos. E. Sokol. Pokladník Fr. Pexa.

Čís II. Mladých v Le Sueur Center, Minnesota.

odbyvá své schůze každou 2. neděli v měsíci v síni pana J. Peroutky. Předseda Jan Bicek, tajemník V. Štěpán, Lexington, Minn., účteník Vác Krava, pokladník Jak. Peroutka.

Č. III. v St. Paul, Minn.

odbyvá své schůze každou 3. středu v měsíci Předseda Jan Bednář; tajemník F. J. Pavlíček, 657 Canton St.; účteník Fr. Běika, 304 Colborn st., St. Paul, Minn.

Č. IV. v Minneapolis

odbyvá své schůze každou 4. neděli v měsíci v síni č. 34 Washington Hall, Washington ave 8. Předseda Petr Štraka, taj. Fr. Jindra, 647 Ontario st. S. E. Minneapolis, Minn.

Č. V. v Nové Praze, Minn.

odbyvá své schůze každou 4. neděli v měsíci Předseda Vojta Chalupský, taj. F. J. Novotný, účteník Jan Jeřábek, pokladník Jakub Švojsoda. New Prague, Minn.

Č. VI. v Hayward, Minn.

odbyvá své schůze 1. neděli v měsíci. Předsa Karel Funfar, dozorce Vác Vaněk, taj. Vojt. Pacovský, Glenville, Minn. Účteník J. Plevka, pokladník Jos. Funfar.

Karel Veliký, č. VII. v Nové Třeboni, v Minnesotě.

odbyvá své schůze každou 4. neděli v měsíci. Předseda Jan Noska, taj. Jan Jindra, Killeney, LeSueur Co. Minn., účteník Mat Turek, pokladník Tom Turek.

Č. VIII. Rovnost Owatona, Minn.

odbyvá své schůze každou 1. neděli v měsíci v síni Č.S.P.S. Předseda Karel Šusták, taj. V. Martinek, Owatona, Minn.; účteník Fr. Kašpar

Dráha s pohovkovými vozy DO TEXAS.

Vagnerovy Buřetové Spací Vozy a voln pohovkové vozy na všech vlacích.

Nejlepší dráha do všech míst

Kansas, Indiánském území, Texasu Mexiku a na Pacifickém pobřeží. Jde přímo do

- Donison, Sherman, Greenville, Dallas, Ft. Worth, Hillsboro, Waxahachie, Waco, Temple, Belton, Taylor, Gainesville, Lockhart, Henrietta, San Marcos, La Grange, Denton, Alvarado, HOUSTON, GALVESTON, AUSTIN & SAN ANTONIO.

Frank Doležal,

český právník

FREMONT, - NEBRASKA

Vyřizuje veškeré soudní a právní záležitosti při vrchním, aneb krajském soudu v kterémkoliv okresu. Máje důkladné znalosti práv, nabízí služeb svých ct. krajanům ve všech částech státu. 21řt.

Dr. L. H. SIXTA,

český lékař.

SCHUYLER, NEBR.

Písárna v Hollmanově bloku. V druhém poschodí.

John Hroch smajitel hostince a spo-

jeně s ním restaurace síň pro taneční zábavy i pro spolky. Čepuje výtečný Metzův ležák v čísle 1135-17 jižní 13th ulice. 149ř

Dobrý prodavač, jenž ztrávil ně- chodě sněžením, jenž mluví český, německy i anglicky, hledá tímto místu v slušném obchodě. Vyzná se v začázení s maslem, vejci a vůbec se vším, do smíšeného obchodu spadájícím. Nabízky necht' jsou zastižny pod firmou “Zaměstnání” of Pokrok Západu, Omaha, Nebraska. 30x3